

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

«Ορκιζόμαστε στο όνομα της ότι θα συνεχίσουμε μέχρι να γενούνε τα σκοτάδια λάμψη»

80 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τη δολοφονία της ηρωικής κομμουνίστριας Ηλέκτρας Αποστόλου και η **Κομματική Οργάνωση Αττικής** την τίμησε χθες με μια εκδήλωση στο Πολιτιστικό Πολύκεντρο Ηρακλείου που φέρει το όνομά της.

Μέλη και φίλοι του ΚΚΕ και της ΚΝΕ προσυγκεντρώθηκαν το απόγευμα στον σταθμό του ΗΣΑΠ στο Ηράκλειο, όπου χαιρέτισε ο **Περικλής Καρμής**, από το τοπικό παράρτημα της ΠΕΑΕΑ - ΔΣΕ, σημειώνοντας ότι «η **Ηλέκτρα είναι ένας ακόμα θρύλος που ξεχωρίζει ανάμεσα στις ηρωίδες που ανέδειξε η ταξική πάλη, το ΚΚΕ. Η κομμουνίστρια μάνα, η "αδερφή της επανάστασης", όπως έγραφε ο Ρίτσος, με τη σύντομη ζωή της, την πρωτοπόρα δράση της, την ανιδιοτελή προσφορά, τη γενναιότητα και την αντοχή στις δυσκολίες του αγώνα, αλλά και στα βασανιστήρια έως την υπέρτατη θυσία της ζωής της, κατέχει επάξια ξεχωριστή θέση στο πάνθηρον των ηρώων μας**».

Στη συνέχεια ακολούθησε πορεία, με αντιφασιστικά συνθήματα και συνθήματα για το τιμημένο ΚΚΕ και τους αλύγιστους ήρωές του, μέχρι το Πολύκεντρο «**Ηλέκτρα Αποστόλου**», που είχε επίσης γεμίσει με κόσμο.

Εκεί έγινε κατάθεση στεφάνων στο μνημείο της Ηλέκτρας, από τον **Θοδωρή Χιώνη**, μέλος του Π.Γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ και Γραμματέα της Κ.Ο. Αττικής, την **Βάσια Παπαχαραλάμπους**, μέλος του Συμβουλίου Περιοχής Αττικής της ΚΝΕ, τον **Περικλή Καρμή**, από το παράρτημα της ΠΕΑΕΑ - ΔΣΕ και τον **Μιχάλη Χασιώτη**, μέλος της Τομεακής Επιτροπής Βορειοδυτικής Αθήνας του ΚΚΕ.

Στην εκδήλωση που γέμισε ασφυκτικά με κόσμο όλων των ηλικιών, παραβρέθηκε πολυμελής αντιπροσωπεία της Κ.Ε. του ΚΚΕ με επικεφαλής τα μέλη του Π.Γ. **Ελένη Μπέλλου** και **Θοδωρή Χιώνη**.

Ο κόσμος δε ήταν τόσο πολύς που πέρα από τους όρθιους μέσα στην αίθουσα, ήταν πολλοί και αυτοί που παρακολούθησαν στην εκδήλωση απ' έξω από το Πολύκεντρο όπου είχαν στηθεί οθόνες και μικροφωνική.

Στην αίθουσα όπου έγινε η εκδήλωση υπήρχαν **ταμπλό που διέτρεχαν σαν χρονολόγιο τη ζωή και τη δράση της Ηλέκτρας**, ενώ στην έκθεση βιβλίου που υπήρχε διακινήθηκε και η **έκδοση της ΚΟ Αττικής του ΚΚΕ για τα 80 χρόνια από τη δολοφονία της** με τίτλο «**Τέτοια έγινα... γιατί τέτοια με έκανε το Κόμμα μου**», που περιέχει φωτογραφικό υλικό, αρθρογραφία, αλληλογραφία κ.ά. από τη ζωή και δράση της Ηλέκτρας.

Η εκδήλωση άρχισε με απαγγελία του ποιήματος «**Ηλέκτρα**» του Γιάννη Ρίτσου, από την ηθοποιό **Δανάη Κατσαμένη**.

Έπειτα προβλήθηκε το **βίντεο της ΚΝΕ για την Ηλέκτρα Αποστόλου**, από τη σειρά των αφιερωματικών βίντεο της Οργάνωσης σε στελέχη της ΟΚΝΕ.

«Τέτοια έγινε γιατί τέτοια την έκανε το Κόμμα της»

Ομιλήτρια στην εκδήλωση ήταν η **Βαγγελιώ Πλατανιά**, μέλος του Γραφείου Περιοχής της Κ.Ο. Αττικής και της Κ.Ε.Ο.Ε. του ΚΚΕ, που μεταξύ άλλων σημείωσε:

«Πριν 80 χρόνια στις 25 Ιουλίου 1944 συλλαμβάνεται στους δρόμους της Αθήνας η Ηλέκτρα Αποστόλου και οδηγείται στην ειδική Κρατική Ασφάλεια που είχε εγκατασταθεί στο επιταγμένο ξενοδοχείο Κρυστάλ, στην οδό Ελπίδος δίπλα στην πλατεία Βικτωρίας που τότε ονομάζονταν πλατεία Κυριακού. Την επόμενη στις 26 Ιουλίου και αφού δεν έχουν κατορθώσει να της πάρουν ούτε μία πληροφορία, δολοφονείται άγρια.

Λίγες μέρες μετά, μέσα στον Αύγουστο, ο Γιάννης Ρίτσος γράφει το ποίημα "Ηλέκτρα" (...) λέγοντας "το τρίγραμμα της ταυτότητάς σου: ΚΚΕ". Γιατί αυτό χαρακτήριζε την Ηλέκτρα, η κομματική της ιδιότητα. Η Ηλέκτρα ήταν το μέλος του ΚΚΕ και "τέτοια έγινε, γιατί τέτοια την έκανε το Κόμμα της". Στο ποίημα του αυτό όμως ο Ρίτσος γράφει και κάτι ακόμα. Επισημαίνει το χρέος όσων έμειναν πίσω, όσων ακολούθησαν, όσων ακολουθούν από τότε: "Στ' όνομά σου ορκιζόμαστε: να σου μοιάσουμε".(...) Άλλωστε κατά τη γνώμη μας αυτή είναι η πιο μεγάλη τιμή που μπορούμε να προσφέρουμε σε όλους τους αγωνιστές. Να διδασκόμαστε από τη δράση τους, να παλεύουμε για να τους μοιάσουμε. (...)

Ξέρουμε πως συγκρίνοντας τις εποχές και τα μεγέθη πιο εύκολα θα βρει κανείς διαφορές, παρά αναλογίες και ομοιότητες. Όμως υπάρχει κάτι κοινό. Στην εποχή μας, από τα μέσα του 19ου αιώνα έως και σήμερα υπήρχε και υπάρχει η επαναστατική θεωρία ο μαρξισμός-λενινισμός που είναι παράγοντας ανεξάντλητων δυνάμεων στον βαθμό που τον κατακτάμε και τον αφομοιώνουμε. Εδώ στην Ελλάδα υπάρχει το ΚΚΕ με σύγχρονο επαναστατικό πρόγραμμα, που είναι σήμερα πιο ώριμο, γιατί έχει μελετήσει την πείρα από την οικοδόμηση του σοσιαλισμού καθώς και την ιστορία του. Υπάρχουν λοιπόν η θεωρία και το Κόμμα μας που είναι η μήτρα που γέννησαν την Ηλέκτρα και τόσους άλλους πρωτοπόρους αγωνιστές που μπήκαν για πάντα στο Πάνθεον των ηρώων.

Γιατί κανείς δεν γεννιέται ήρωας. Μέσα στον αγώνα αναπτύσσονται οι αρετές της συντροφικότητας, της τόλμης, της επαγρύπνησης, της πρωτοβουλίας, της αυτοθυσίας.

Έχουμε πολλά να διδαχτούμε για να προσπαθήσουμε να μοιάσουμε στην Ηλέκτρα

Όλοι εμείς που αγωνιζόμαστε στις γειτονιές που αγωνίστηκε και η Ηλέκτρα. Εδώ στο Ηράκλειο, στους Ποδαράδες, στο Κέντρο της Αθήνας, στο Παγκράτι την Καισαριανή και αλλού στην Αττική. Όλοι εμείς που είμαστε μέλη στην ίδια οργάνωση που έδρασε και η Ηλέκτρα, που είμαστε στελέχη που έχουμε τον ίδιο χώρο ευθύνης, αυτόν της ΚΟΑ, ιδιαίτερα οι κομμουνίστριες και τα γυναικεία στελέχη της Οργάνωσης έχουμε πραγματικά πολλά να διδαχθούμε, πολλά για να προσπαθήσουμε να μοιάσουμε στην Ηλέκτρα. (...)

Άλλωστε η προσωπικότητά της σμιλεύτηκε από τα πρώτα χρόνια της κομματικής της πορείας, όταν κοριτσάκι ακόμα έδρασε για την κατάκτηση των 10.000 υφαντουργών των Ποδαράδων, όταν πρωτοστατούσε στην οργάνωση των γυναικών. Εδώ σε αυτές τις περιοχές που βρισκόμαστε σήμερα και λίγο παραπέρα, ανάμεσα στα ερείπια των παλιών εργοστασίων,

κυριολεκτικά μπορούμε να φανταστούμε την Ηλέκτρα να τριγυρνάει στις γειτονιές, στις προσφυγούπολεις, από το σπίτι στο εργοστάσιο προωθώντας με μεθοδικότητα και υπομονή τους κομματικούς στόχους. Να συζητάει με λόγια απλά, κατανοητά με τις εργάτριες, να μην υποτιμά καμία από τις ανάγκες τους, να αξιοποιεί το παραμικρό που μπορεί να τις κινητοποιήσει π.χ. αν έσπασε ένα παράθυρο και κρυνώνουν στο εργοστάσιο, αν χτύπησε μία εργάτρια. Μπορούμε ακόμα να την φανταστούμε να διαμορφώνει μαζί τους διεκδικήσεις, να οργανώνει το σωματείο μέσα στα εργοστάσια, να θέτει τις βάσεις για κομματικούς πυρήνες. Άλλωστε όλα αυτά τα αποτύπωσε στο άρθρο που έγραψε μέσα από τις φυλακές Αβέρωφ και δημοσιεύτηκε στην ΚΟΜΕΠ το 1934. Στο άρθρο αυτό αποτυπώνει συμπεράσματα και πείρα από τη δράση της, που παρά το γεγονός ότι πέρασαν 90 χρόνια από τη συγκεκριμένη δημοσίευση, είναι εξαιρετικά επίκαιρα και χρήσιμα για την προσπάθεια οργάνωσης των εργατών μέσα στους χώρους δουλειάς».

Η Β. Πλατανιά μίλησε ακόμα για την προσπάθεια της Ηλέκτρας για την κατάκτηση ενός όσο το δυνατόν υψηλότερου επιπέδου μαρξιστικής μόρφωσης και παράθεσε μια μαρτυρία από την περίοδο της Κατοχής, όταν η Ηλέκτρα έχει αναλάβει την ευθύνη της διαφώτισης από την Επιτροπή Πόλης της Αθήνας μας: «Όσο πλησίαζε η στιγμή της απελευθέρωσης ο Γραμματέας του ΕΑΜ θεάτρου εκείνη την περίοδο, ο Μυράτ, ζητά να έχει συνάντηση με κάποιον υπεύθυνο για την οργάνωση της υπόθεσης του θεάτρου στις νέες συνθήκες που έρχονται. Η συνάντηση έγινε και αργότερα ο Μυράτ θα πει στην Ολυμπία Παπαδούκα: *"Τι σπάνια γυναίκα είναι αυτή που 'στείλες. Μίλησα μαζί της για πολλά θέματα. Μιλήσαμε βέβαια και για θέατρο. Τι να σου πω. Ακόμα και στον τομέα του θεάτρου που είναι η δουλειά μου ένιωσα μαθητής του Δημοτικού μπροστά της. Έμεινα κατάπληκτος με την ενημέρωση και τις γνώσεις αυτής της γυναίκας"*.

Κάπως έτσι λοιπόν μέσα από την ιδεολογική, πολιτική πολιτιστική μόρφωση, μέσα από την άμεση και ενεργή συμμετοχή στην οργάνωση και καθοδήγηση του εργατικού κινήματος η Ηλέκτρα αναπτύχθηκε ως ένα ολοκληρωμένο πολύπλευρο γυναικείο στέλεχος του ΚΚΕ κάτω από δύσκολες συνθήκες.

Αυτό το συμπέρασμα έχει μεγάλη σημασία και σήμερα. (...) Η άμεση συμμετοχή στο κίνημα, η πρωτοπόρα δράση σε συνδυασμό με την μελέτη της θεωρίας, του "Ριζοσπάστη" και της ΚΟΜΕΠ, της προοδευτικής λογοτεχνίας και τέχνης γενικότερα είναι παράγοντες που μπορούν να τροφοδοτούν την αντοχή μας, να μας κάνουν μη ανεκτικούς στην καπιταλιστική ασχήμια και σαπίλα, αλλά και εφευρετικούς και πρωτόβουλους στην καθηγητική μας δουλειά στο Κόμμα και στις μάζες των εργατών. Είναι παράγοντες που μπορούν να μας βοηθήνε να μην πνιγόμαστε στις δυσκολίες της καθημερινότητας και του αγώνα, να μην κολλάμε στο παλιό, αλλά να μπορούμε γρήγορα να διακρίνουμε το καινούριο που παρουσιάζει η ζωή, τις δυνατότητες μέσα σε μία θάλασσα εμποδίων».

Για την ιδιαίτερη δουλειά της για την πολιτικοποίηση των γυναικών

Η Β. Πλατανιά επισήμανε ακόμα πως «η Ηλέκτρα καλλιεργεί ιδιαίτερα το ενδιαφέρον της για την πορεία πολιτικοποίησης των γυναικών, ενδιαφέρεται βαθιά και με ειλικρίνεια για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες και τα παιδιά τους. Δείχνει να κατανοεί τη σύνδεση των προβλημάτων με την κυρίαρχη αστική πολιτική και διαμορφώνει την ικανότητά

της να εξειδικεύει την κομματική δουλειά στις γυναίκες, ικανότητα που την κατακτά και με την απόκτηση καθημερινών σχέσεων μαζί τους.

Βλέπει τη διαφορά στους μισθούς ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες, βλέπει πως η έλλειψη συνδικαλιστικής οργάνωσης που χαρακτηρίζει τους χώρους δουλειάς που απασχολούνται κυρίως γυναίκες επιδεινώνει τη θέση τους, επισημαίνει πως οι όποιες προλήψεις έχουν οι γυναίκες θα φύγουν αν οι κομμουνιστές τις βοηθήσουν να εξελιχθούν μέσα στο κίνημα».

Και κατέληξε σημειώνοντας μεταξύ άλλων:

«Η Ηλέκτρα πιάστηκε και δολοφονήθηκε 2,5 περίπου μήνες πριν την απελευθέρωση της Αθήνας από τους ναζί κατακτητές. Η ίδια -όπως καταγράφει στο βιβλίο της η Διδώ Σωτηρίου- είχε καθοδηγήσει τις ομάδες της προπαγάνδας που είχε στην ευθύνη της να γεμίσουν τους δρόμους της Αθήνας, να κολλάνε πίσω από τα αυτοκίνητα των Γερμανών ένα ρολόι που έδειχνε την ώρα στο δώδεκα παρά πέντε για να τρομοκρατούνται οι φασίστες. (...)

Ο θάνατός της Ηλέκτρας τιμωρήθηκε σκληρά. Τις επόμενες μέρες στο κέντρο της Αθήνας πάνω στα σώματα νεκρών ταγματασφαλιτών και Γερμανών βρίσκονταν χαρτιά που έγραφαν: Ηλέκτρα 1, Ηλέκτρα 2, Ηλέκτρα 3.

Κι αυτά τα λεπτά, τα 5, από το ρολόι της Ηλέκτρας κινήθηκαν και έφτασε η ώρα της απελευθέρωσης της Αθήνας (...)

Κι αν το φως, το πραγματικό φως, η ανατροπή του καπιταλισμού και η οικοδόμηση του σοσιαλισμού δεν ήρθε τότε, εμείς και οι επόμενοι κομμουνιστές που θα στρατεύονται στην υπόθεσή μας (...) ορκιζόμαστε στ' όνομά της πως θα συνεχίσουμε μέχρι να γεννούνε τα σκοτάδια λάμψη».

Τομεακή Επιτροπή
Βορειοδυτικής Αθήνας